

Nacionālās arhitektūras padomes sēde
2020. gada 25.maijā plkst.12:30 – 14:20.
sēde notika *Zoom* tiešsaistē.

Piedalījās: Nauris Puntulis, Dace Vilsone, Gatis Didrihsons, Gunta Grikmane, Māra Ābele, Ilma Valdmane, Ieva Zībārte, Andris Kronbergs, Jānis Dripe, Juris Poga, Juris Dambis, Indra Purs, Gvido Princis, Daiga Dzedone, Nellija Dziedātāja, Lita Kokale, Inga Vasiļjeva, Dzintra Purviņa.

Vadīja: Jānis Dripe un Gatis Didrihsons.

Dienaskārtībā:

1. Kultūras ministra Naura Puntuļa ievads un viedokļu apmaiņa par nacionālo koncertzāli Rīgā (N.Puntulis, debates).
2. Aktuālā informācija par Venēcijas arhitektūras biennāli (J.Dripe)
3. Jaunās Arhitektūras stratēģijas 2021.-2027. veidošanas process (I.Zībārte).
4. Dažādi jautājumi.

Kopsavilkums – padomes ekspertu viedokļi par nacionālo koncertzāli.

N.Puntulis īsi raksturo situācijas attīstību nacionālās koncertzāles jautājumā. Uzsver, ka tuvākajos gados neredz valstī iespēju atgriezties pie ambiciozā koncertzāles projekta uz AB dambja. Koncertzāles alternatīvai ir jābūt cienīgai, salīdzinājumā ar projektu uz AB dambja. Šobrīd ir panākts politisks atbalsts koncertzāles projekta turpmākai virzībai. Ministrs informē par jaunu lokācijas vietu nacionālās koncertzāles būvniecībai – proti, VAS VNĪ piederošo ēku Elizabetes ielā 2, (Pasauls Tirdzniecības centrs, savulaik bijusi Komunistiskās partijas Centrālās komitejas ēka). Ministrs kā galvenos argumentus min šādus ekonomiskos apsvērumus - ēkas Elizabetes ielā 2 ēkas apsaimniekošanas izmaksas atbilstoši ugunsdrošības un energoefektivitātes prasībās ir 30 miljoni *euro* gadā, savukārt ēkas demontāžas izmaksas varētu būt orientējoši 2,5 -3 miljoni *euro*. Šobrīd ir izdevies rezervēt finansējumu ēkas demontāžai un jauna projekta izstrādei – iespējamie 7- 8 miljoni *euro*, kas valdībā varētu tikt piešķirti ēkas demontāžai, priekšizpētei, starptautiskam arhitektūras konkursam un koncertzāles projektēšanas darbiem.

Ministrs informē par šī brīža situāciju – pieprasījumu kultūras nozares atbalstam – 32 miljoniem *euro*, kur daļa summas tiks novirzīta valsts kapitālsabiedrībām un valsts iestādēm, tostarp, daļa arī koncertzāles projektam. Ministrs paredz sabiedrības viedokļu polarizāciju koncertzāles jautājumā.

J.Dambis. Nacionālā kultūras mantojuma pārvalde šo ēku noteikti izvērtēs, un tikai tad varēsim sniegt savu atbildi. Jāapzinās, ka šo ēku būvēja, ignorējot vēsturiskā plānojuma struktūru un parku. Tā bija sava laikmeta zīme – būvēt, nerēķinoties ar kultūrvēsturiskām vērtībām. Līdz ar to ēkas pastāvēšana jau ir zināmā pretrunā ar telpiskas vides kvalitatīvu attīstību. Raugoties uz Rīgas parku un dārzu attīstību, jāspēj panākt, lai zaļajā telpā izvietotie sabiedriskie objekti būtu ar lielu nozīmi un pievienoto vērtību sabiedrībai. Uzmanīgi un atbildīgi jāvērtē pilsēt būvniecības situācija kopumā un šādas būves pastāvēšana ilgtermiņā. Daudzas padomju laikā uzbūvētās ēkas nemaz nevar pastāvēt, tajās ir nepieciešamas pārvērtības. Arī šai ēkai raksturīgas tās problēmas, kas citām padomju laika būvēm.

G.Princis. Viedokļu un argumentu dažādība ir vērtība, ar ko varam lepoties. Analizējot koncertzāļu atrašanās vietas, līdz šim vienojošais ir bijis tas, ka mēs no dažādiem skatupunktiem un pozīcijām esam diskutējuši par konkrētā objekta pienesumu pilsētas revitalizācijai, kā objekts varētu dot lielāku impulsu vietas un apkaimes attīstībai. Distancējoties tikai no ēkas funkcionālā un arhitektoniskā risinājuma, jāredz arī plašāks tās pienesums sabiedrībai. Dažādās diskusijās un analizēs, esam sprieduši, kā objekts konkrētajā vietā varētu piesaistīt papildu līdzekļus pilsētai, kā veidotos sinerģija ar privātiem objektiem, kā sabiedrība varētu mainīt savu ikdienas režīmu un gaitas, ja tajā vietā atrastos koncertzāle, esam domājuši par ēkas novietni kontekstā ar transporta virzieniem. Esam domājuši, kādas varētu būt pilsētas intereses šajā objektā, piemēram, kādas apkaimes vajadzības un sabiedrisko nevalstisko organizāciju idejas varētu būt līdzās pārstāvētas tajā, ko mēs iztēlojamies kā jauno *kultūras pūzni*. Tās ir galvenās idejas, kas dod motivāciju dažādām sabiedrības grupām spriest un iesaistīties diskusijā. No otras puses, šis primāri ir finanšu projekts. Kad valsts līmenī un arī plašākā sadarbībā ar pilsētu būs redzams kopējais projektam rezervējamo finanšu ietvars, kā šo projektu īstenot, tad arī tiks pieņemti pareizie lēmumi.

Pirmajā tuvinājumā, domājot par konkrēto izvēlēto vietu Elizabetes ielā 2, tā mazāk reflektē ar revitalizācijas ideju. Mēs runājam par vienu ēku, kas savā laikā ir šķietami neiederīgi un ar ignoranci izveidota, tomēr tai piemīt zināma pašvērtība. Šeit noteikti būs vajadzīga diskusija. Netālu atrodas Kongresu nams, un jāņem vērā līdzšinējā sliktā pieredze ar pazemes stāvvietu būvniecību. Daļai sabiedrības noteikti interesēs, kā jaunais objekts ietekmes daļu parka teritorijas. Ir arhitektoniski izaicinājumi, kā šis objekts iederēsies vēsturiski kanoniskā pilsētībūvnieciskā situācijā. Un arī, līdzšinējā pieredze liecina, ja sadarbība starp valsti un pašvaldību ir bijusi veiksmīga, arī realizētie objekti ir veiksmīgi, piemēram, Mihaila Čehova Rīgas Krievu teātris, Mežaparka Lielās estrādes rekonstrukcija, Latvijas Nacionālais mākslas muzejs.

G.Didrihsons. Man ir prieks, ka jautājums par koncertzāli ir dienaskārtībā, jo jau sen esam mums pašiem parādā šo būvi. Man vieta liekas cienīga, koncertzāle šeit varētu labi ierakstīties pilsētas *audumā*, ja norobežojamies no tā, ka šeit ir Pasaules tirdzniecības centra ēka. Galvenās ieinteresētās puses (*stakeholder*) ir valsts un pašvaldība, kur būtu meklējama savstarpējā sadarbība. Savulaik analizējot koncertzāli uz AB dambja, koncertzāles izmaksas tika lēstas ap 60 miljoniem, ņemot vērā Katovices koncertzāles piemēru. Viens no svarīgiem jautājumiem ir par apbūvējamo teritoriju, vai tehniski pietiek vietas, lai izvietotu visas koncertzāles funkcijas. Noteikti no sabiedrības puses sekos būtiski jautājumi - vai nav citas alternatīvas vietas, lai tagad nojauktu šo ēku? Nacionālās kultūras mantojuma pārvaldes viedoklis ir ļoti svarīgs.

J. Dripe. Šobrīd tiek runāts tikai par koncertzāles funkciju ēkā no 13 000 līdz 15 000 kvadrātmetriem (orientējoši 4 000 *euro* kvadrātmetrā). Kultūras ministrija ir lūgusi tehniski izvērtēt vietu arhitektu birojam (SIA "A+ Sh"), pirmie secinājumi – tehniski koncertzāle varētu šeit izvietoties.

J.Poga. Bijusī Kompartijas ēka vai Pasaules tirdzniecības centrs ir viens no modernisma paraugiem Rīgā. Līdz šim ar mantojuma saglabāšanu īsti labi neveicās, esam zaudējuši *Jūras pērli*, pusaizmirsta ir *Sēnīte*, pārbūvēta *Klidziņa*. Šobrīd vairāk ir politisks fons priekšplānā, bet

arhitektūra kļūst sekundāra. Manuprāt, tā vieta koncertzāles apjomam ir par mazu. Varam plānot apjomu, kas aiziet līdz Elizabetes ielas *sarkanajai līnijai*, un iegūsim tādu pašu apbūves situāciju kā Operā, kur tā atduras pret Aspazijas bulvāri. Fasāde pret fasādi - un parka iespējas pazūd. Bijušā Politiskās izglītības nama (tagad Kongresu nama) pārbūve par koncertzāli būtu jēgpilnāka, jo piemēram, autostāvvietām vieta jau tur jau atrodas.

N.Puntulis. Atgādināšu tikai to, ka šobrīd ēkas kvadrātūra ir 20 000 kvadrātmetru, 1, 7 h zemes kopējā platība. Manuprāt, ambiciozs projekts, jums arhitekti -, kā šajā vietā iekļaut skaistu, funkcionālu un mūsdienīgu koncertzāli. Par Kongresa nama pārbūvi šobrīd jau tiek izsludināts iepirkums par ēkas pārbūvi par 8 miljoniem. Ja pēc tam mēs atkal lemsim par koncertzāles pārbūvi, tad tie 8 miljoni būs *izmesti* zemē. Es varu iztēloties parka vienā pusē koncertzāli akadēmiskajai mūzikai un otrā pusē - apskaņotai mūzikai. Runājot par mantojumu, jāizvērtē, vai mums jāsauglabā pilnīgi viss, vai tomēr varam izvērtēt un saglabāt spilgtāko tā daļu.

J. Dripe. Atsaucoties uz ministra piezīmi par Kongresu namu, tiešām ir daudz laika tam tērēts, un šobrīd ir gatavs projekts Kongresu nama modernizācijai ar labu apskaņotu koncertzāli. Jāpiebilst, ka Kongresu nama ēka ir SIA *Rīgas nami* kapitālā, līdz ar to arī juridiski to nav tik vienkārši nodot. Koncertzālei būs mājvieta LNSO ar noteiktu koncertu skaitu gadā, ko Kongresu nams pie esošās situācijas nevar garantēt.

I.Zibārte. Ja mēs ar šo ideju varam beidzot pielikt punktu koncertzāles sāgai, tad mums tas ir jādara. Manuprāt, novietne ir ģeniāla, un tā ideja man patīk. Biju dzirdējusi un daudz par to domājusi, neskatoties uz to, ka nāktos upurēt vienu no vislabāk saglabājiem modernisma mantojuma darbiem. Līdz ar to ir jārēķinās ar visnegaidītākajām reakcijām no sabiedrības puses. Bet ir ierosinājums pie demontāžas budžeta atvēlēt līdzekļus, lai mēs varētu pienācīgi izpētīt arhitekta Jāņa Vilciņa mantojumu un atdot viņam cieņu, lai ēka netiek vienkārši nograuta. Piekrītu visiem iepriekšminētajiem viedokļiem. Jādomā, lai nezaudējam zaļo zonu, un, lai cilvēki ir ieguvēji. Ir labi, ja koncertzāle varētu atrasties vēsturiskajā centrā pie kanālmalas, jo pašlaik vairāk kā jekad iepriekš Rīgas centra atdzīvināšana ir ļoti svarīga. Rīgas centrs mirst katastrofāli. Mēs dzīvojam degradētā vēsturiskā vidē.

N.Puntulis. Mums ir pietiekami daudz finanšu līdzekļu, lai šo procesu virzītu cienīgi, ar cieņu pret Vilciņa kungu un citiem šīs ēkas arhitektiem. Vēlos vēlreiz uzsvērt šīs vietas sasaisti ar tagadni un nākotni, jo blakus ēkai atrodas Jāzepa Mediņa mūzikas vidusskola un VNĪ piederošā ēka (Kronvalda bulvāris 6), kurai jau gadiem nevar atrast pielietojumu. Es saredzu tajā ekskluzīvu viesnīcu, kas atrastos blakus koncertzālei.

G. Didrihsons. Vēlos piebilst par ēkas lietojamību, esmu dzirdējis, ka Pasaules tirdzniecības centra ēka ir diezgan grūti lietojama – ekspluatācijā dārga. Blakus atrodas Kongresu nams, kas ir arī ir šī laika arhitektūras mantojums. Būtiskākais ir izvērtēt šajā stadijā visus plusus un mīnus. Mēs nerunājam par tāda veida koncertzāles projektu, kāda būtu uz AB dambja. Šī noteikti nebūs no ārpuses tik redzama, bet būs integrēta arhitektūra salīdzinājumā ar projektu uz AB dambja. Jādomā par arhitektūras ideju konkursu un savlaicīgu sabiedrības iesaisti. Jāņem vērā iepriekš pieļautās kļūdas, turklāt šobrīd sabiedrības aktivitāte ir ļoti augsta. Mēs labi zinām, kas notiek ar Marsa parku.

M. Ābele. Visi iepriekšminētie pretargumenti un arī ēkas vērtība ir svarīgi. Ņemot vērā apstākli, ka pilsētai tiešām vajag koncertzāli, pirmo reizi šī ir novietne, kurai ir daudzi plusi, un kura ir vērtējama. Es gribētu izteikt atbalstu šai idejai. Iespējams, ka šai novietnei būs mazāka pretestība sabiedrībā.

J. Dripe. Ar ministru jau pārrunājām, ka šī varētu būt labā prakse ar divu pakāpju arhitektūras konkursu, kur pirmajā stadijā tiktu vērtētas tikai arhitektūras skices.

G. Grikmāne. No savas puses es arī vēlējos izteikt atbalstu šai jaunajai novietnei, vienlaikus piekrītot visiem iepriekšminētajiem argumentiem. Piekrītu tam, ka koncertzāles ēka varētu nostāties uz *sarkanās* līnijas, piekrītu arī levas Zibārtes teiktajam. Pozitīvi ir tas, ka šajā vietā jau ir ēka, un ēka tiks aizvietota ar ēku. Tādējādi neļaujot spekulēt par to, ka zudīs zaļās teritorijas. Pozitīvs apstāklis ir blakus jau esošā infrastruktūra ar Jāzepa Mediņa mūzikas vidusskolu un arī autostāvvietas pie Kongresu nama.

D. Dzedone. Es piekrītu gan Guntai, gan levai un tiem, kuri atbalsta šo novietni. Esmu bijusi iesaistīta koncertzāles jautājumos kopš 2006. gada, kad sākām nodarboties ar Ventspils koncertzāles projekta virzību un arī ar *Jūras vārtu* atjaunošanu. Tas bija līdzīgs gadījums, kad bija jāieliek jauna funkcija un *jauna elpa*, saglabājot padomju laika būvniecības objektu. Ja nacionālās koncertzāles koncepcija attīstās veiksmīgi, kur parka katrā pusē atrodas sava koncertzāle, tā veidojas par unikālu iespēju attīstīt milzīgu pilsētas teritoriju kā kultūras platformu. Tajā pašā laikā sadarbība ar sabiedrību ir ārkārtīgi sarežģīta. Uzskatu, ka alternatīva AB dambim tagad ir atrasta, un jāmēģina atrast pareizo ceļu, kā to īstenot.

I. Pūrs. Pārstāvot Latvijas Ainavu arhitektu asociāciju, jāsaka paldies J.Dambim, kurš minēja, kā šī ir pilsētas zili zaļās infrastruktūras sastāvdaļa. Nākamā ES fondu plānošanas perioda tendence iezīmē Eiropas zaļo kursu, un tajā jāuzsver divi virzieni. Viens no šiem virzieniem iezīmē risku par pilsētas apbūves izplešanos. Tāpēc aicinātu izvērtēt jebkurus arhitektoniskus risinājumus, lai šī izplešanās notiktu pēc iespējas mazāka, un varbūt pat atrastu veidus, kā atgriezties šaurākā apjomā. Šajā vietā izceļas zili zaļā loka savienojums ar Daugavu, svarīgi stiprināt šīs saiknes. Mulsina jau sabiedriskajai apspriešanai izsludinātais Andrejostas turpmākās attīstības projekts, kas paredz aizklāt skatu uz Daugavu no mazākās jahtu ostas puses. Eiropas zaļais kurss varētu ienākt ar papildu finansējumu. Es aicinātu skatīties Ventspils piemēru ar koncertzāli un publisko ārtelpu. Eiropa kā vērtību izceļ publiskās vietas demokrātiju. Mums kā ainavu arhitektiem jāpapēta šī teritorija, lai tās vērtības vairotos, nevis zustu. Vēlreiz atgādināšu, ka Latvijas Ainavu arhitektūras balvas konkursā starptautiskā žūrija izcēla kā īpašu pilsētībūvniecisko kvalitāti tieši kanālmalu stādījumus visam Bulvāru lokam kopumā līdz pat Andrejostai. Žūriju to atzina kā lielu vērtību Eiropas mērogā. Tāpēc vēl jo vairāk ir jāmeklē risinājumi, lai stiprinātu šo vērtību – vēsturiskos kanālmalas stādījumus.

J. Poga. Aicinu vienā no nākamajām NAP sēdēm aktualizēt arhitektūras konkursu jautājumu. LAS ir veicis pētījumu šajā jautājumā, un Kultūras ministrija varētu palīdzēt diskusijā par būvniecības iepirkumiem.

A. Kronbergs. Esmu tā viedokļa aizstāvis, ka ļoti rūpīgi jāizvērtē tie daudzie argumenti, kas šodien tika minēti. Man šķiet svarīgi pārbaudīt un kliedēt bažas, ka koncertzāles apjoms

varētu būt iespiests šajā vietā, vai piemēram zaļā zona tiks pārmērīgi masīvi “bloķēta”? Tas arī ir jāizvērtē kopumā. Šajā situācijā, iespējams, koncertzāle vairs nebūs brīvi stāvošs objekts, kas raksturīgs citām kanālmalas būvēm un šāda rakstura un izmēra publiskiem objektiem. Iespējams, ka būve pārāk “piespiedīsies” blakus esošajai apbūvei. Otrs jautājums. Nemaz nerunājot par principiāliem jautājumiem, kas aktuāli pasaules mērogā saistībā ar vides aizsardzību un tamlīdzīgi, ka esošu resursu iznīcināšana nevis pielāgošana tālākai izmantošanai nav šībrīža populārs princips, mēs tomēr esam maza tauta ar ne pārāk lielām resursu un finanšu iespējām, tāpēc rūpīgi ir jāizvērtē jebkura ideja par objektu nojaukšanu.

G. Didrihsons. Manuprāt, balstoties uz dažādajiem viedokļiem, būtu jāanalizē šīs novietnes iespējamība, pieļaujot arī tādu situāciju, ka ēkas apjoms *nesēž* šajā vietā, lai gan tiek gribēts pa katru cenu.

N. Puntulis pateicas visiem sēdes dalībniekiem par paustajiem viedokļiem.

Informācija par Venēcijas arhitektūras biennāli

J. Dripe informē par neseno Venēcijas arhitektūras biennāles biroja paziņojumu dalībvalstīm un medijiem. Proti, Venēcijas arhitektūras biennāle ir pārcelta uz 2021.gadu, un notiks no 2021.gada 22.maija līdz 21.novembrim. Šobrīd arhitektu birojs NRJA apsver iespēju ekspozīciju parādīt Latvijas skatītājiem vēl pirms nākamā gada biennāles sākuma.

Jaunā Arhitektūras stratēģija.

I.Zibārtes ziņojums par Arhitektūras stratēģijas darba grupu. *I.Zibārte un Gunta Grikmane kā ekspertes darbojas ES atvērtās koordinācijas metodes darba grupā “Augstas kvalitātes arhitektūra un apbūvēta vide ikvienam” Briselē par arhitektūras kvalitātes jautājumiem, kas dod iespēju gūt informāciju par citu valstu paveikto.*

Latvijas jaunās arhitektūras politikas fokusā ir cilvēki un arhitektūra. Covid 19 krīze ir izgaismojusi gan mājokļu politikas jautājumus, gan jautājumus par publisko telpu pilsētvidē, arhitektūras metu konkursu kvalitāti un publisko iepirkumu procedūras u.c., kas dod iespēju šo dokumentu veidot jēgpilnu un praktiski lietojamu.

I.Zibārte uzsver, ka lielākoties visas Eiropas valstis šobrīd jaunajā post-pandēmijas situācijā pārskata jau esošos arhitektūras politikas dokumentus.

I. Purs. Uzsver nepieciešamību ministriju pārstāvjiem, kuri šobrīd strādā pie dažādām politikām un stratēģijām, tikties vienotā sanāsmē vai diskusiju platformā, lai varētu notikt gan viedokļu apmaiņa, gan varētu nostiprināt plānotās rīcības un plašākā sabiedrībā radīt skaidrojumu par arhitektūru, dizainu, apbūvēto vidi un vides kvalitātes jautājumiem kopumā.

G. Princis. Vēlos uzsvērt mājokļu kvalitātes aktualitāti. Viena no tēzēm, ko uztur un aizstāv Rīgas pilsētas arhitekta birojs – par kompleksu Rīgas dzīvojamā fonda atjaunošanu, īpaši domājot par padomju laika mantojumu. Jautājums ministram – vai paralēli Ekonomikas ministrijai, kura pietiekami skaļi mēģina aizstāvēt jaudīgu energoefektivitātes koncepciju nākamajam plānošanas periodam, Kultūras ministrija būtu gatava atbalstīt mājokļu “arhitektūras” kvalitātes aktualitāti nākamajam plānošanas perioda? Šajā jautājumā nedrīkstētu aprobežoties tikai ar energoefektivitātes ideju, bet gan arhitektūras ideju kvalitāšu īstenošanu masveida renovācijas kontekstā, uzsverot CO2 izmešu samazināšanu,

zaļo dzīvesveidu, energoefektivitāti un mājokļu funkcionalitāti. Vai Kultūras ministrija būtu gatava iestāties par un pasūtīt kvalitatīvu arhitektūru dzīvojamo mājokļu renovācijas ietvaros?

Šobrīd pietrūkst resursu, lai veiktu priekšizpēti. Kad ES fondu līdzekļi sāks plūst, ir jābūt skaidrībai, ar kādiem instrumentiem tos var apgūt. Mājokļu politikas jautājumā ir vajadzīgs laiks un līdzekļi nopietnas izpētes un arhitektonisku priekšlikumu sagatavošanai/ veikšanai, lai varētu aizstāvēt pilsētvides kvalitāti vairākumam Rīgas un Latvijas iedzīvotājiem, kuri dzīvo padomju laika mājokļos. Procesi kļūst komplicētāki, un ir nepieciešama arhitektu, urbānistu, dizaineru, ekonomistu, dažādu speciālistu un arī vietējo iedzīvotāju iesaiste.

N. Puntulis. Pirms runāt par arhitektūru, Rīgas domei būtu jāpieņem politiski lēmumi, lai rastu motivāciju un instrumentus, kā cilvēkus atgriezt dzīvot pilsētas centrā.

G. Grikmane uzsver, ka arī Finanšu ministrija ir iesaistīta mājokļu politikas jautājumos, jo uztrauga ES fondu līdzekļus, kas tiek paredzēti energoefektivitātei.

Diemžēl ES fondu naudas tiek apgūta ļoti īsā laikā, un diskusijas par vides un mājokļu kvalitāti nenotiek. Ir nepieciešama vairāku institūciju iesaiste un nepieciešams plašāks politisks atbalsts un pamatojums par renovācijas kvalitāti un argumentāciju sabiedrībā. Sabiedrībā jārada pieprasījums pēc kvalitatīvi renovētiem mājokļiem.

A. Kronbergs. Valstiskā mērogā būtu nepieciešama mājokļu politika. Ir nepieciešams valstiska mēroga pētījums un redzējums nākotnei.

D. Vilsone. Publiskās vides sakārtošanas rīcības ir iezīmētas Nacionālajā attīstības plānā, kur šajā jautājumā galvenās uzraugošās ministrijas būs VARAM un Ekonomikas ministrija. Aicinājums Nacionālai Arhitektūras padomei formulēt konkrētus priekšlikumus mājokļu politikas un publiskās vides sakārtošanā.

I. Valdmane. Lai būtu rezultāti, ir nepieciešama trīs ministriju – VARAM, Ekonomikas un Kultūras ministrijas sadarbība vadības līmenī, kā arī diskusijas un atbalsts politiskā līmenī, kurā piedalās gan arhitekti, dažādu jomu eksperti, ierēdņi, gan politiķi.

Lēmums:

Nacionālās arhitektūras padomes uzdevums – formulēt konkrētus priekšlikumus mājokļu politikas (tostarp, mājokļu renovācijas) jautājumos jaunajā ES struktūrfondu līdzekļu apguves periodā kontekstā ar topošo Arhitektūras stratēģiju 2021.-2027.gadam (iesaistot arī VARAM, Ekonomikas ministriju, Finanšu ministriju).

Nepieciešams formulēt pētījumu problemātiku un tēmas, apzināt arī finansējuma iespējas, lai laicīgi uzsāktu kvalitatīvu priekšizpēti mājokļu jautājumos.

Nacionālās arhitektūras
padomes priekšsēdētājs

_____/ G.Didrihsons

Protokolēja:

_____/ Dz.Purviņa